

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/825

af 30. maj 2018

om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De fælles regler for beskyttelse mod dumpet og subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Unionen, findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ og (EU) 2016/1037 ⁽³⁾ (i det følgende under ét benævnt »forordningerne«). Forordningerne blev oprindeligt vedtaget i 1968 og blev senest ændret betydeligt i 1996 efter afslutningen af Uruguayrunden, gennemført inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Da der derefter blev foretaget en række ændringer af forordningerne efter deres ikrafttrædelse, besluttede Rådet at kodificere forordningerne af klarheds- og rationaliseringshensyn.
- (2) Der er således blevet foretaget ændringer og kodificeringer af forordningerne, men der har ikke været nogen gennemgribende evaluering af deres funktionsmåde. Kommissionen iværksatte en evaluering for bl.a. at tilpasse forordningerne bedre til virksomhedernes behov i begyndelsen af det 21. århundrede.
- (3) Som følge af denne evaluering bør visse bestemmelser i forordningerne ændres for at øge gennemsigtigheden og forudsigeligheden, at indføre effektive foranstaltninger til imødegåelse af retaliering fra tredjelande, at forbedre effektiviteten og håndhævelsen samt at sørge for den bedst mulige undersøgelsespraksis. Desuden bør visse former for praksis, som er blevet anvendt i forbindelse med antidumping- og udligningstoldundersøgelser i de senere år, indarbejdes i forordningerne.
- (4) For at forbedre gennemsigtigheden og forudsigeligheden af antidumping- og udligningstoldundersøgelser bør parter, der berøres af indførelsen af midlertidige antidumping- og udligningsforanstaltninger, særligt importører, underrettes om den forestående indførelse af sådanne foranstaltninger. I forbindelse med undersøgelser, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at indføre midlertidige foranstaltninger, er det desuden ønskeligt, at parterne underrettes i tilstrækkelig god tid om, at der ikke vil blive indført foranstaltninger. For at begrænse risikoen for en betydelig stigning i indførsler i forhåndsfremlæggelsesperioden, bør Kommissionen bør registrere indførsler, når det er muligt. Når der fastsættes bestemmelser om registrering af indførsler i forhåndsfremlæggelsesperioden, skal det

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (EUT C 443 af 22.12.2017, s. 934) og Rådets førstebehandlingsholdning af 16.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 29.5.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

tages i betragtning, at det kræver en prospektiv analyse af de dermed forbundne risici og sandsynligheden for, at disse omstændigheder vil undergrave foranstaltningernes afhjælpende virkninger. Endvidere bør Kommissionen indsamle yderligere statistiske oplysninger på niveau af Den Europæiske Unions integrerede toldtarif (Taric) for at sikre et korrekt faktisk grundlag for analysen af indførsler. Hvis det ikke er muligt at registrere indførslen, og der i forhåndsredegørelsesperioden sker en yderligere betydelig stigning heri, bør Kommissionen lade denne yderligere skade afspejle i skadesmargenen.

- (5) Der bør afsættes et kort tidsrum forud for indførelsen af midlertidige foranstaltninger til, at eksportører og producenter kan efterprøve beregningen af deres individuelle dumpingmargen eller udligningsberettigede subsidiebeløb og den tilstrækkelige margin til at fjerne den skadevoldende virkning for EU-erhvervsgrenene. Fejl i beregningerne vil således kunne rettes forud for indførelsen af foranstaltningerne.
- (6) For at sikre, at foranstaltninger til imødegåelse af retaliering er effektive, bør producenter i Unionen kunne forlade sig på forordningerne uden at frygte retaliering fra tredjelande. I henhold til de eksisterende bestemmelser kan der under særlige omstændigheder indledes en undersøgelse, uden at der er modtaget en klage, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der forekommer dumping eller ydes udligningsberettigede subsidier og om skade og årsagssammenhæng. Disse særlige omstændigheder bør omfatte truslen om retaliering fra tredjelande.
- (7) Når en undersøgelse ikke er indledt på grundlag af en klage, bør Kommissionen anmode producenter i Unionen om at samarbejde om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for, at undersøgelsen kan skride frem, for at sikre, at der foreligger tilstrækkelige oplysninger til at gennemføre undersøgelsen i tilfælde af sådanne trusler om retaliering fra tredjelande.
- (8) Tredjelande griber stadig hyppigere ind i handelen med råvarer med det formål at beholde råvarerne i de pågældende lande til fordel for hjemlige brugere i efterfølgende led, f.eks. ved at indføre eksportafgifter eller anvende dobbelte prissystemer. Sådanne indgreb fordrejer handelen yderligere. Det betyder, at priserne på råvarer ikke reflekterer normale markeds kræfter, der afspejler udbud og efterspørgsel af en bestemt råvare. Som følge heraf påføres producenter i Unionen ikke kun skade ved dumping, men udsættes for yderligere fordrejninger af handelen, sammenlignet med producenter i efterfølgende led fra tredjelande, der er involveret i denne form for praksis. For i tilstrækkelig grad at beskytte handelen bør der tages behørigt hensyn til sådanne fordrejninger ved fastsættelsen af den told, der skal pålægges.
- (9) Kommissionen bør kontrollere, om der forekommer fordrejninger for råvarer på grundlag af den modtagne klage og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) »Inventory on export restrictions on industrial raw materials« eller enhver anden OECD-database, der erstatter denne database og identificerer fordrejninger af råvarepriserne.
- (10) I Unionen er udligningsberettigede subsidier i princippet forbudt i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Derfor er udligningsberettigede subsidier, som ydes af tredjelande, i særlig grad handelsfordrejende. Det omfang af statsstøtte, som Kommissionen tillader, er med tiden faldet støt. Ved fastsættelsen af niveauet for udligningsberettigede subsidier, er det generelt ikke længere muligt at anvende reglen om den laveste told.
- (11) Hvis foranstaltningerne ikke forlænges efter afslutningen af en udløbsundersøgelse, fordi de nødvendige omstændigheder for at videreføre dem ikke er blevet påvist i undersøgelsen, bør told på varer, som er blevet toldbehandlet, som er opkrævet under undersøgelsen, betales tilbage til importørerne.
- (12) Kommissionen bør, hvis det er relevant, indlede midlertidige undersøgelser, i tilfælde hvor erhvervsgrenene i Unionen står over for øgede omkostninger som følge af højere sociale standarder og miljøstandarder. Endvidere bør Kommissionen også indlede midlertidige undersøgelser i tilfælde af ændrede omstændigheder i eksportlande vedrørende sociale standarder og miljøstandarder. For eksempel kan den midlertidige undersøgelse føre til tilbagevinding af de gældende tilsagn, hvis et land, der er omfattet af foranstaltninger, trækker sig fra en multilateral miljøaftale og protokoller hertil, som Unionen er part i, eller fra konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) opført i bilag Ia til forordningerne. Omfanget af undersøgelsen afhænger af ændringens præcise karakter. Sådanne midlertidige undersøgelser kan også indledes ex officio.
- (13) Det er muligt for Kommissionen at vedtage fortolkende meddelelser, der fastsætter generel vejledning til mulige interesserede parter om anvendelsen af forordningerne. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis er sådanne meddelelser ikke juridisk bindende og ændrer ikke EU-rettens ufravigelige regler. På grundlag af de generelle principper om ligebehandling og berettiget forventning anvender Kommissionen sådanne

meddelelser, men kan ikke gennem vedtagelse af sådanne meddelelser give afkald på den skønsbeføjelse den nyder på området for den fælles handelspolitik. Inden vedtagelsen af sådanne meddelelser bør Kommissionen foretage høringer i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det er også muligt for Europa-Parlamentet og for Rådet at give udtryk for deres synspunkter.

- (14) Erhvervsgrænser i Unionen bør ikke længere defineres ved henvisning til de tærskler for indledning af en undersøgelse, der er fastsat i forordningerne.
- (15) Kommissionen bør sikre, at alle interesserede parter har den bedst mulige adgang til oplysninger ved at oprette et informationssystem, hvor de interesserede parter underrettes, når der tilføjes nye ikkefortrolige oplysninger til undersøgelsens dossier, og ved at stille sådanne oplysninger til rådighed for alle interesserede parter gennem en webbaseret platform.
- (16) Hvis det i forbindelse med de indledende undersøgelser konstateres, at dumpingmargenen eller det udligningsberettigede subsidiebeløb ligger under minimaltærsklerne, bør undersøgelsen af de berørte eksportører afsluttes omgående, og disse eksportører vil ikke blive gjort til genstand for efterfølgende genoptagne undersøgelser.
- (17) Kommissionen bør kun godtage et afgivet tilsagn, hvis det på grundlag af en prospektiv analyse findes godtgjort, at det faktisk bringer dumpingimportens skadelige virkninger til ophør.
- (18) Når betingelserne for at indlede en antiomgåelsesundersøgelse er opfyldt, bør indførslen under alle omstændigheder gøres til genstand for registrering.
- (19) Erfaring med antiomgåelsesundersøgelser har i visse tilfælde vist, at producenter af den pågældende vare, selv om de ikke findes selv at være involveret i omgåelse, er vurderet at være forretningsmæssigt forbundet med en producent, som er omfattet af de oprindelige foranstaltninger. I sådanne tilfælde bør producenterne ikke nægtes fritagelse alene af den grund, at de er forretningsmæssigt forbundet med en producent, som er omfattet af de oprindelige foranstaltninger. Derfor bør kravet om, at producenter af den pågældende vare ikke må være forretningsmæssigt forbundet med nogen af de producenter, som er omfattet af de oprindelige foranstaltninger, for at blive fritaget for registrering eller udvidet told, ophæves. Endvidere bør, når omgåelsen finder sted inden for Unionen, det forhold, at importører er forretningsmæssigt forbundet med producenter, som er omfattet af foranstaltninger, ikke være udslagsgivende for, om importøren kan indrømmes fritagelse.
- (20) Hvis antallet af producenter i Unionen er så stort, at der må anvendes stikprøver, bør stikprøven udtages blandt samtlige producenter i Unionen og ikke kun blandt de producenter, der har indgivet klagen.
- (21) I tilfælde af fordrejninger af råvarepriserne som fastsat i artikel 7, stk. 2a, i forordning (EU) 2016/1036, som ændret ved denne forordning, bør Kommissionen foretage en undersøgelse af Unionens interesser som fastsat i artikel 7, stk. 2b, i nævnte forordning. Hvis Kommissionen ved fastsættelsen af den told, der er omfattet af artikel 7 i nævnte forordning, beslutter at anvende artikel 7, stk. 2, i nævnte forordning, bør den foretage undersøgelsen vedrørende Unionens interesser i overensstemmelse med artikel 21 i nævnte forordning og på grundlag af de foranstaltninger, der er fastsat i henhold til artikel 7, stk. 2.
- (22) I forbindelse med testningen af Unionens interesser bør alle EU-producenter have mulighed for at fremsætte bemærkninger, ikke kun de producenter, der har indgivet klagen.
- (23) Kommissionens årsrapport til Europa-Parlamentet og til Rådet og gennemførelsen af forordningerne giver en regelmæssig og rettidig overvågning af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Europa-Parlamentet bør drøfte denne rapport, herunder også den måde, hvorpå de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter fungerer. Det bør være muligt for Rådet at deltage i denne drøftelse.
- (24) Kommissionen bør udvide anvendelsen og opkrævningen af antidumping- og udligningstold til også at omfatte en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusiv økonomisk zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), forudsat at den vare, der er omfattet af foranstaltninger, anvendes på et af eller begge disse steder med henblik på udforskning eller udnyttelse af ikkelevende naturressourcer på havbunden og i undergrunden herunder eller for at udvinde energi fra vandet, strømme og vind, og forudsat at den vare, der er omfattet af foranstaltninger, forbruges i betydelige mængder på disse steder. Hensigten om at udvide anvendelsen på denne måde bør angives i meddelelsen om indledning af procedurer og bør

understøttes af tilstrækkelige beviser i anmodningen. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på fastsættelse af ordninger vedrørende anvendelse og opkrævning af antidumping- og udligningstold. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

- (25) Med henblik på at opdatere listen over definitioner af fordrejninger af råvarepriserne ved at tilføje yderligere fordrejninger af råvarepriserne, såfremt OECD's »Inventory on export restrictions on industrial raw materials« eller enhver anden OECD-database, der erstatter denne database, identificerer fordrejninger af råvarepriserne ud over dem, der er anført på listen, bør Kommissionen delegeres beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår tilføjelse af fordrejninger af råvarepriserne til listen i artikel 7, stk. 2a, i forordning (EU) 2016/1036. Endvidere bør Kommissionen for i tilstrækkelig grad at håndtere en betydelig stigning i indførslen, der måtte forekomme i forhåndsfremlæggelsesperioden, delegeres beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår forlængelse eller forkortelse af forhåndsfremlæggelsesperioden. Forhåndsfremlæggelsesperioden bør forkortes, hvis der forekommer en betydelig stigning i indførslen, men Kommissionen ikke er i stand til at håndtere den. Ikke desto mindre bør forhåndsfremlæggelsesperioden forlænges, hvis der ikke er forekommet en betydelig stigning i antallet af indførsler, eller hvis Kommissionen er i stand til at håndtere det, for at sikre forudsigelighed for operatører i Unionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) Forordning (EU) 2016/1036 og (EU) 2016/1037 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2016/1036 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:«.

- 2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Klager kan også indgives samlet af erhvervsgrenen i Unionen eller af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, der optræder på vegne heraf, og af fagforeninger, eller kan støttes af fagforeninger. Dette berører ikke muligheden for, at erhvervsgrenen i Unionen kan trække klagen tilbage.«

- b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Kommissionen letter adgang til handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for forskelligartede og fragmenterede erhvervssektorer, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved hjælp af en SMV-specifik helpdesk, f.eks. ved forøgelse af viden, ved at give generelle oplysninger og forklaringer om procedurer og om, hvordan man indgiver en klage, ved at udgive standardspørgeskemaer på alle officielle EU-sprog og ved at svare på generelle, ikkesagsspecifikke forespørgsler.

SMV-helpdesken stiller standardformularer til statistikker, der skal indsendes til bestemte formål, og spørgeskemaer til rådighed.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7, første afsnit, affattes således:

»7. Producenter i Unionen, fagforeninger, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i overensstemmelse med artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dens medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 14 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger. Undersøgelsesperioderne skal så vidt muligt, navnlig for forskelligartede og fragmenterede sektorer, der hovedsageligt består af SMV'er, falde sammen med regnskabsåret.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»10. Producenter i Unionen af samme vare anmodes om at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med undersøgelser, som er indledt i henhold til artikel 5, stk. 6.

11. Kommissionen opretter kontoret for høringskonsulenten, hvis beføjelser og ansvarsområder fastsættes i et mandat, der vedtages af Kommissionen, som sikrer en effektiv udøvelse af de berørte parter procedurerettigheder.«

4) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der kan indføres midlertidig told, hvis

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed for at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10

c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for erhvervssektoren i Unionen, og

d) det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told pålægges ikke tidligere end 60 dage og normalt ikke senere end syv måneder, men under alle omstændigheder ikke senere end otte måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Der må ikke anvendes midlertidig told i en periode på tre uger, efter at oplysningerne i overensstemmelse med artikel 19a er blevet meddelt til de berørte parter (forhåndsreklammingsperiode). Meddelelsen af disse oplysninger foregriber ikke senere relaterede afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

Senest den 9. juni 2020 undersøger Kommissionen, om der i løbet af forhåndsreklammingsperioden har været en betydelig stigning i indførslen, og i så fald om dette har påført erhvervssektoren i Unionen yderligere skade på trods af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte have truffet på grundlag af artikel 14, stk. 5a, og artikel 9, stk. 4. Den skal navnlig basere sig på oplysninger indsamlet på grundlag af artikel 14, stk. 6, og alle relevante oplysninger, som den råder over. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a med henblik på at ændre forhåndsreklammingsperioden til to uger i tilfælde af en betydelig stigning i indførslen, som har forårsaget yderligere skade, og til fire uger, hvis dette ikke er tilfældet.

Kommissionen offentliggør på sit websted sin intention om at indføre midlertidig told, herunder information om de mulige todsatser, samtidig med at den meddeler interesserede parter oplysningerne i henhold til artikel 19a.«

b) Følgende stykker indsættes:

»2a. Når Kommissionen undersøger, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, vil være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden, skal den tage hensyn til, om fordrejninger af råvarepriserne gør sig gældende for den berørte vare.

Men henblik på dette stykke, består fordrejninger af råvarepriserne af følgende foranstaltninger: dobbelte pris-systemer, eksportafgifter, eksporttillægsafgifter, eksportkvoter, skattemæssige eksportafgifter, licen-sudstedelseskrav, mindstepris for eksport, nedsættelse eller ophævelse af momsrefusion, restriktioner for toldbe-handlingssteder for eksportører, lister over kvalificerede eksportører, hjemmemarkedsforpligtelse, bundne mine-driftsrettigheder, hvis prisen på den pågældende råvare er betydeligt lavere sammenlignet med priserne på repræsentative internationale markeder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a til at ændre denne forordning ved at tilføje yderligere fordrejninger af råvarepriserne til den liste, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, såfremt OECD's »Inventory on export restrictions on industrial raw materials« eller enhver anden OECD-database, der erstatter denne database, identificerer andre typer foranstaltninger.

Undersøgelsen skal omfatte enhver fordrejning som defineret i dette stykkes andet afsnit, og for hvilken Kommis-sionen har tilstrækkelige beviser i henhold til artikel 5.

I denne forordning skal de enkelte råvarer, uanset om de er uforarbejdede eller forarbejdede, herunder energi, for hvilken der konstateres en fordrejning, udgøre ikke mindre end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare. I denne beregning anvendes en ikkefordrejet råvarepris som fastsat på repræsentative inter-nationale markeder.

2b. Hvis Kommissionen på grundlag af alle de indgivne oplysninger klart kan konkludere, at det er i Unionens interesse at fastsætte de midlertidige afgifters beløb i overensstemmelse med denne artikels stk. 2a, finder denne artikels stk. 2 ikke anvendelse. Kommissionen skal aktivt søge oplysninger hos berørte parter, der sætter den i stand til at afgøre, om denne artikels stk. 2 eller 2a finder anvendelse. I denne henseende undersøger Kommission alle relevante oplysninger, såsom uudnyttet kapacitet i eksportlandet, konkurrencen vedrørende råvarer og virk-ningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder. I tilfælde af manglende samarbejde kan Kommissionen konkludere, at det er i overensstemmelse med Unionens interesser at anvende denne artikels stk. 2a. Når der foretages en undersøgelse af Unionens interesser i overensstemmelse med artikel 21, tages der særligt hensyn til dette spørgsmål.

2c. Når skadesmargenen beregnes på grundlag af en målpris, fastsættes målfortjenesten under hensyntagen til faktorer som rentabilitetsniveauet inden stigningen i indførsler fra det land, der undersøges, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne profitmargen skal ikke være lavere end 6 %.

2d. Ved fastsættelse af målprisen skal den faktiske produktionsomkostning for erhvervsgrenen i Unionen i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i henhold til konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) opført i bilag Ia til denne forordning være behørigt afspejlet. Der tages desuden hensyn til fremtidige omkostninger, der ikke er omfattet af denne artikels stk. 2c, og som følger af disse aftaler og konventioner, og som erhvervsgrenen i Unionen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen i henhold til artikel 11, stk. 2, anvendes.»

5) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser, hvis dumping-importens skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I sådanne tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder en midlertidig told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt en endelig told, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 4, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de virksomheder, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn må ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de skal være lavere end dumpingmargenen, hvis en sådan forhøjelse vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen.

Når det undersøges, om prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn, der er lavere end dumpingmargenen, vil være tilstrækkelige til at afhjælpe skaden, finder artikel 7, stk. 2a, 2b, 2c og 2d, anvendelse i overensstemmelse hermed.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end fem dage inden udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5, for at sikre, at andre parter får lejlighed til at fremsætte bemærkninger.«

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter, som navnlig omfatter de principper og forpligtelser, der er fastsat i multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning. De årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, kan oplyses over for den pågældende eksportør, og han kan få lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikkefortrolig version af et sådant tilsagn, der er meningsfuldt, jf. artikel 19, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen, for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Inden et sådant tilsagn godtages, skal erhvervsgrenen i Unionen desuden have mulighed for at fremsætte bemærkninger til tilsagnets hovedtræk.«

6) Artikel 9, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen.

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i overensstemmelse med artikel 21, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men den bør være lavere end denne margen, hvis sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen. Artikel 7, stk. 2a, 2b, 2c og 2d, finder tilsvarende anvendelse.

Hvis Kommissionen ikke har registreret indførsel, men finder — på grundlag af en analyse af alle relevante oplysninger, som den har til sin rådighed ved vedtagelsen af endelige foranstaltninger — at en yderligere betydelig stigning i den indførsel, der er omfattet af undersøgelsen, opstår i løbet af forhåndsremlæggelsesperioden, skal Kommissionen lade den yderligere skade, der følger af denne stigning, afspejle i skademargenen i en periode, der ikke overskrider den, der er fastsat i artikel 11, stk. 2.«

7) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpel, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted, eller beviser for fortsatte fordrejninger af råvarepriserne.«

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Hvis en foranstaltning udløber efter en undersøgelse i henhold til stk. 2, tilbagebetales al told, som er opkrævet fra den dato, hvor undersøgelsen indledtes af varer, som er blevet toldbehandlet, såfremt de nationale toldmyndigheder anmoder herom og indrømmer dette i overensstemmelse med Unionens gældende toldlovgivning vedrørende tilbagebetaling af og fritagelse for told. En sådan tilbagebetaling medfører ikke, at de pågældende nationale toldmyndigheder betaler renter.«

8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Undersøgelser i henhold til nærværende artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Undersøgelserne indledes ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundes af en undersøgelse og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse.«

b) I stk. 4 affattes første, andet, tredje og fjerde afsnit således:

»4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i den kommissionsforordning, i medfør af hvilken undersøgelsen er indledt.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den berørte vare, for hvilken det findes, at den ikke er involveret i omgåelse som defineret i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i nærværende artikels stk. 1 og 2.«

9) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (*), og vedrørende anvendelse og opkrævning af antidumpingtold i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen kan tidligst ved indledningen af undersøgelsen og efter i god tid at have underrettet medlemsstaterne pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel gøres til genstand for registrering på anmodning fra erhvervsgrænsen i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Indførsel kan også gøres til genstand for registrering på Kommissionens eget initiativ. Registrering indføres ved en kommissionsforordning. En sådan forordning angiver, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»5a. Kommissionen skal, medmindre den som fastsat i artikel 5 har tilstrækkelige beviser for, at kravene enten i artikel 10, stk. 4, litra c) eller d), ikke er opfyldt, registrere indførsel i henhold til nærværende artikels stk. 5, i løbet af forhåndsfrem læggesperioden i henhold til artikel 19a. Når Kommissionen træffer beslutning om registrering, analyserer den navnlig de oplysninger, der er indsamlet baseret på oprettelsen af koder i Taric (Den Europæiske Unions integrerede toldtarif) for den undersøgte vare i henhold til nærværende artikels stk. 6.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning. Når Kommissionen indleder en undersøgelse i henhold til artikel 5, opretter den Taric-koder, der svarer til den undersøgte vare. Medlemsstaterne anvender disse Taric-koder for at indberette indførsel af den undersøgte vare fra det øjeblik, hvor undersøgelsen indledes. Kommissionen kan, hvis den modtager en specifik begrundet anmodning fra interesserede parter, beslutte at give et ikkefortroligt sammendrag af oplysningerne om de pågældende varers samlede importmængde og -værdi.«

e) Følgende stykke tilføjes:

»8. Når Kommissionen har til hensigt at vedtage et dokument, der indeholder generel vejledning til mulige interesserede parter om anvendelsen af denne forordning, foretages en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i TEU. Europa-Parlamentet og Rådet kan også give udtryk for deres synspunkter.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone

1. Der kan også indføres antidumpingtold på alle dumpingvarer, der i store mængder bringes til en kunstig ø, et fast eller flydende anlæg eller enhver anden struktur i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til UNCLOS, hvis dette påfører erhvervsgrænsen i Unionen skade. Kommissionen vedtager gennemførelsesforordninger, der fastsætter betingelserne for indførelse af sådan told samt procedurerne vedrørende meddelelse og deklarering af sådanne varer samt betalingen af sådan told, herunder inddrivelse, tilbagebetaling og eftergivelse (toldredskab). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3.

2. Kommissionen indfører først den i stk. 1 omhandlede told fra det tidspunkt, hvor det i stk. 1 omhandlede toldredskab er operationelt. Kommissionen meddeler ved separat offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* alle erhvervsdrivende, at toldredskabet er operationelt.«

11) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. I tilfælde, hvor antallet af producenter, eksportører eller importører i Unionen, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i medfør af disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen. Dog skal udvælgelsen, for at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve, så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest en uge efter indledningen af undersøgelsen.«

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Oplysninger i den midlertidige fase

1. EU-producenter, importører og eksportører og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om oplysninger vedrørende den påtænkte indførelse af midlertidig told. Anmodninger om sådanne oplysninger indgives skriftligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren. Disse oplysninger meddeles til de nævnte berørte parter tre uger inden indførelsen af midlertidig told. Disse oplysninger skal indeholde: et sammendrag vedrørende den foreslåede told, udelukkende til orientering, og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenen og den margin, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænsen i Unionen, idet der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af at overholde fortrolighedskravene i artikel 19. Parterne har en frist på tre arbejdsdage fra oplysningerne meddeles til at fremsætte bemærkninger til beregningerne.

2. I tilfælde, hvor det er hensigten ikke at indføre midlertidig told, men at fortsætte undersøgelsen, underrettes de berørte parter herom tre uger inden udløbet af den i artikel 7, stk. 1, nævnte frist for indførelsen af midlertidig told.«

13) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. For at sikre, at Kommissionen kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan Unionens producenter, fagforeninger, importører og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumping-procedurer, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. De parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af enhver midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for 15 dage fra datoen for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, eller passende sammendrag heraf skal stilles til rådighed for øvrige parter, som er berettigede til at fremsætte bemærkninger hertil.«

14) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen forelægger under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 19, for Europa-Parlamentet og for Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder oplysninger om anvendelse af midlertidige og endelige foranstaltninger, afslutning af undersøgelser uden foranstaltninger, tilsagn, genoptagne undersøgelser, undersøgelser, væsentlige fordrejninger og kontrolbesøg, og arbejdet i de forskellige organer, der er ansvarlige for overvågning af gennemførelsen af denne forordning og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser. Rapporten omfatter også tredjelands brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter over for Unionen og klager over indførte foranstaltninger. Den indeholder de aktiviteter, der udføres af høringskonsulenten i Kommissionens Generaldirektorat for Handel og af SMV-helpdesken i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder også oplysninger om håndtering af og hensyntagen til sociale standarder og miljøstandarder i disse undersøgelser. Ved sådanne standarder forstås standarder i multilaterale miljøaftaler, som Unionen er part i, og i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning samt tilsvarende national lovgivning i eksportlandet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Senest den 9. juni 2023, og derefter hvert femte år, forelægger Kommissionen en gennemgang af anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, herunder en evaluering af denne anvendelse, for Europa-Parlamentet og for Rådet. Denne gennemgang kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag.«

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på to år fra den 8. juni 2018, og den kan kun udøves én gang.

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. juni 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for en periode af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 1 og 2a, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

Artikel 2

I forordning (EU) 2016/1037 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:«.

2) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Klager kan også indgives samlet af erhvervsgrenen i Unionen eller af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, der optræder på vegne heraf, og af fagforeninger, eller kan støttes af fagforeninger. Dette berører ikke muligheden for, at erhvervsgrenen i Unionen kan trække klagen tilbage.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Kommissionen letter adgangen til det handelspolitiske beskyttelsesinstrument for forskelligartede og fragmenterede erhvervssektorer, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved hjælp af en specifik SMV- helpdesk, f.eks. ved oplysningskampagner, ved at give generelle oplysninger og forklaringer om procedurer og om, hvordan man indgiver en klage, ved at udgive standardspørgeskemaer på alle officielle EU-sprog og svare på generelle, ikkesagsspecifikke forespørgsler.

SMV-helpdesken stiller standardformularer til statistikker, der skal indsendes til bestemte formål, og spørgeskemaer til rådighed.«

3) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 7, første afsnit, affattes således:

»7. Unionens producenter, staten i oprindelseslandet og/eller eksportlandet, fagforeninger, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i overensstemmelse med artikel 10, stk. 12, andet afsnit, kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet til Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dens medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen.«

b) Stk. 9 affattes således:

»9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 13 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 15 om endelige foranstaltninger. Undersøgellesperioderne skal så vidt muligt, navnlig for forskelligartede og fragmenterede sektorer, der hovedsageligt består af SMV'er, falde sammen med regnskabsåret.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»11. Producenter i Unionen af samme vare anmodes om at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med undersøgelser, som er indledt i henhold til artikel 10, stk. 8.

12. Kommissionen opretter kontoret for høringskonsulenten, hvis beføjelser og ansvarsområder fastsættes i et mandat, der vedtages af Kommissionen, og som skal sikre en effektiv udøvelse af de berørte parter procedurerettigheder.«

4) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der kan indføres midlertidig told, hvis

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 10

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed for at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 12, andet afsnit

c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for erhvervsgrænen i Unionen, og

d) det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold skal svare til det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at indføre den pågældende midlertidige told, skal den midlertidige udligningstold være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænen i Unionen, hvis denne told er lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb.

Der må ikke pålægges midlertidig told i en periode på tre uger, efter at oplysningerne i artikel 29a er blevet meddelt til de berørte parter (forhåndsfremlæggelsesperiode). Meddelelsen af disse oplysninger foregriber ikke senere relaterede afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

Senest den 9. juni 2020 undersøger Kommissionen, om der i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden har været en betydelig stigning i indførslen, og i så fald om dette har påført erhvervsgrænen i Unionen yderligere skade på trods af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte have truffet på grundlag af artikel 24, stk. 5a, og artikel 15, stk. 1. Den skal navnlig basere sig på oplysninger indsamlet på grundlag af artikel 24, stk. 6, og alle relevante oplysninger, som den råder over. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 32b for at ændre forhåndsfremlæggelsesperioden til to uger i tilfælde af en betydelig stigning i indførslen, som har forårsaget yderligere skade, og til fire uger, hvis dette ikke er tilfældet.

Kommissionen offentliggør på sit websted sin intention om at indføre midlertidig told, herunder information om de mulige todsatser, samtidig med at den meddeler interesserede parter oplysningerne i henhold til artikel 29a.«

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Når skadesmargenen beregnes på grundlag af en målpris, fastsættes målførtjenesten under hensyntagen til faktorer som rentabilitetsniveauet inden stigningen i indførsler fra det land, der undersøges, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne profitmargen skal ikke være lavere end 6 %.

1b. Ved fastsættelse af målprisen skal de faktiske produktionsomkostninger for erhvervsgrænen i Unionen i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, eller i konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) opført i bilag Ia være behørigt afspejlet. Der tages desuden hensyn til fremtidige omkostninger, der ikke er omfattet af denne artikels stk. 1a, og som følger af disse aftaler og konventioner, og som erhvervsgrænen i Unionen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen i henhold til artikel 18, stk. 1, anvendes.«

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder subsidiering sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra virksomheder, hvorefter:

- a) oprindelses- og/eller eksportlandet tiltræder at eliminere eller begrænse subsidieringen eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende dens effekt, eller
- b) enhver eksportør forpligter sig til at ændre sine priser eller at indstille udførslen til det berørte område for så vidt som der tildeles sådanne udførsler udligningsberettigede subsidier og såfremt den skadelige virkning af subsidierne dermed bringes til ophør.

I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, eller eventuelt den endelige told, der er indført i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at prisforhøjelsen fastsættes i overensstemmelse med sådanne tilsagn, jf. denne artikels stk. 1, tredje afsnit, skal prisforhøjelsen i medfør af sådanne tilsagn være mindre end det udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan prisforhøjelse er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænen i Unionen.«

b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end fem dage inden udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5, for at sikre, at andre parter får lejlighed til at fremsætte bemærkninger.«

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter, som navnlig omfatter de principper og forpligtelser, der er fastsat i multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning. Den pågældende eksportør og/eller oprindelses- og/eller eksportlandet kan oplyses om de årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, og kan få lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikkefortrolig version af et sådant tilsagn, der, jf. artikel 29, er meningsfuldt, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen, for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Inden ethvert sådant tilsagn godtages, skal erhvervsgrænsen i Unionen desuden have mulighed for at fremsætte bemærkninger til tilsagnets hovedtræk.«

6) Artikel 14, stk. 5, affattes således:

»5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være ubetydeligt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er bagatelgrænsen dog 2 % af værdien.«

7) Artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at tolden fastsættes i overensstemmelse med tredje afsnit, skal udligningstolden være lavere, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænsen i Unionen.

Hvis Kommissionen ikke har registreret indførsel, men på grundlag af en analyse af alle relevante oplysninger, som den har til sin rådighed ved vedtagelsen af endelige foranstaltninger, finder, at en yderligere betydelig stigning i den indførsel, der er omfattet af undersøgelsen, opstår i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden, skal Kommissionen lade den yderligere skade, der følger af denne stigning, afspejle i skadesmargenen i en periode, der ikke overskrider den, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1.«

8) I artikel 18, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Hvis en foranstaltning udløber efter en undersøgelse i henhold til denne artikel, tilbagebetales al told, som er opkrævet fra den dato, hvor undersøgelsen af varer, som er blevet toldbehandlet, indledes, såfremt de nationale toldmyndigheder anmoder herom og indrømmer dette i overensstemmelse med Unionens gældende toldlovgivning vedrørende tilbagebetaling af og fritagelse for told. En sådan tilbagebetaling medfører ikke, at de pågældende nationale toldmyndigheder betaler renter.«

9) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3. Undersøgelserne indledes ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundet iværksættelse af en undersøgelse og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse.«

b) Stk. 6, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 3.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 3.«

10) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (*), og vedrørende anvendelse og opkrævning af antidumpingtold i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen kan tidligst ved indledningen af undersøgelsen og efter i god tid at have underrettet medlemsstaterne pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel gøres til genstand for registrering på anmodning fra erhvervsgrenen i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Indførsel kan også gøres til genstand for registrering på Kommissionens eget initiativ. Registrering indføres ved kommissionsforordning. En sådan forordning angiver, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5a. Kommissionen skal, medmindre den har tilstrækkelige beviser som omhandlet i artikel 10 for, at kravene i artikel 16, stk. 4, enten litra c) eller d), ikke er opfyldt, registrere indførsel i henhold til nærværende artikels stk. 5 i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til artikel 29a. Når Kommissionen træffer beslutning om registrering, analyserer den navnlig de oplysninger, der er indsamlet baseret på oprettelsen af Taric-koderne (Den Europæiske Unions integrerede toldtarif) for den undersøgte vare i henhold til nærværende artikels stk. 6.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning. Når Kommissionen indleder en undersøgelse i henhold til artikel 10, opretter den Taric-koder, der svarer til den undersøgte vare. Medlemsstaterne anvender disse Taric-koder for at indberette indførsel af den undersøgte vare fra det øjeblik, hvor undersøgelsen indledes. Kommissionen kan, hvis den modtager en specifik begrundet anmodning fra interesserede parter, beslutte at give et ikkefortroligt sammendrag af oplysningerne om de pågældende varers samlede importmængde og -værdi.«

e) Følgende stykke tilføjes:

»8. Når Kommissionen har til hensigt at vedtage et dokument, der indeholder generel vejledning til mulige interesserede parter om anvendelsen af denne forordning, foretages en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i TEU. Europa-Parlamentet og Rådet kan også give udtryk for deres synspunkter.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

En medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone

1. Der kan også indføres udligningstold på alle subsidierede varer, der i store mængder bringes til en kunstig ø, et fast eller flydende anlæg eller enhver anden struktur i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), hvis dette påfører erhvervsgrenen i Unionen skade. Kommissionen vedtager gennemførelsesforordninger, der fastsætter betingelserne for indførelse af sådan told samt procedurerne vedrørende meddelelse og deklarering af sådanne varer samt betaling af sådan told, herunder inddrivelse, tilbagebetaling og eftergivelse (toldredskab). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

2. Kommissionen indfører først den i stk. 1 omhandlede told fra det tidspunkt, hvor det i stk. 1 omhandlede toldredskab er operationelt. Kommissionen meddeler ved separat offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* alle erhvervsdrivende, at toldredskabet er operationelt.«

12) Artikel 27, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. I tilfælde, hvor antallet af producenter, eksportører eller importører i Unionen, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i medfør af disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen. Dog skal udvælgelsen, for at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve, så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest en uge efter indledningen af undersøgelsen.»

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Oplysninger i den midlertidige fase

1. EU producenter, importører og eksportører og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om oplysninger vedrørende den påtænkte indførelse af midlertidig told. Anmodninger om sådanne oplysninger indgives skriftligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren. Disse oplysninger meddeles til de nævnte berørte parter tre uger inden indførelsen af midlertidig told. Disse oplysninger skal indeholde: et sammendrag vedrørende den foreslåede told, udelukkende til orientering, og nærmere oplysninger om beregningen af det udligningsberettigede subsidiebeløb og den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen, idet der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af at overholde fortrolighedskravene i artikel 29. Parterne har en frist på tre arbejdsdage fra oplysningerne meddeles til at fremsætte bemærkninger til beregningerne.

2. I tilfælde, hvor det er hensigten ikke at indføre midlertidig told, men at fortsætte undersøgelsen, underrettes de berørte parter herom tre uger inden udløbet af den i artikel 12, stk. 1, nævnte frist for indførelsen af midlertidig told.»

14) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. For at sikre, at Kommissionen kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når den træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan Unionens producenter, fagforeninger, importører og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af udlignings-toldprocedure, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.»

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på 15 dage fra datoen for anvendelse af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.»

15) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 32a

Rapport

1. Kommissionen forelægger under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 29, for Europa-Parlamentet og for Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning.

Denne rapport indeholder oplysninger om anvendelse af midlertidige og endelige foranstaltninger, afslutning af undersøgelser uden foranstaltninger, tilsagn, genoptagne undersøgelser, undersøgelser, væsentlige fordrejninger og kontrolbesøg, og arbejdet i de forskellige organer, der er ansvarlige for overvågning af gennemførelsen af denne forordning og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser. Rapporten omfatter også tredjelands brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter over for Unionen og klager over indførte foranstaltninger. Den indeholder de aktiviteter, der udføres af høringskonsulenten i Kommissionens Generaldirektorat for Handel og af SMV-helpdesken i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder også oplysninger om håndtering af og hensyntagen til sociale standarder og miljøstandarder i disse undersøgelser. Ved sådanne standarder forstås standarder i multilaterale miljøaftaler, som Unionen er part i, og i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning samt tilsvarende national lovgivning i eksportlandet.

2. Senest den 9. juni 2023 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en gennemgang af anvendelsen af artikel 12, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, af artikel 13, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, samt af artikel 15, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, herunder en evaluering af denne anvendelse, for Europa-Parlamentet og for Rådet. Denne gennemgang kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 32b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på to år fra den 8. juni 2018, og den kan kun udøves én gang.
3. Den i artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

Artikel 3

Bilaget til nærværende forordning tilføjes som bilag Ia til forordning (EU) 2016/1036 og til forordning (EU) 2016/1037.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Denne forordning finder anvendelse på alle undersøgelser, for hvilke indledningsmeddelelsen i henhold til artikel 5, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1036 eller artikel 10, stk. 11, i forordning (EU) 2016/1037 offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter ikrafttrædelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI
Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA
Formand

BILAG

»BILAG Ia

ILO-konventioner omhandlet i denne forordning

1. Konventionen vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde, nr. 29 (1930)
 2. Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, nr. 87 (1948)
 3. Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, nr. 98 (1949)
 4. Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi, nr. 100 (1951)
 5. Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde, nr. 105 (1957)
 6. Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, nr. 111 (1958)
 7. Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse, nr. 138 (1973)
 8. Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde, nr. 182 (1999).«
-